

การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าเป็นกระบวนการการดูแลผู้ป่วยตั้งแต่แรกได้รับผู้ป่วย เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจนจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล ซึ่งแผนการจำหน่ายผู้ป่วยเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริการสำหรับผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแม่ข่าย จังหวัดเชียงใหม่ โดยทีมผู้ดูแลแบบสหสาขาวิชาชีพ โรงพยาบาลแม่ข่าย ได้นำแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแม่ข่าย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพัฒนาโดย พิมพ์ใจ พิธาคำ และคณะ (2551) การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการ ตั้งแต่เดือนเมษายน ถึงเดือนสิงหาคม 2552 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลแม่ข่าย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้รับการดูแลโดยใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า จำนวน 8 คน และญาติผู้ดูแลผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแลโดยใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้า จำนวน 8 คน กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการเผยแพร่นวัตกรรม ของโรเจอร์ (2548) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ 1) แบบประเมินความคุ้มค่าตัวตาย สร้างโดย ทวี ตั้งเสรี และคณะ (2546) มีค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา .78 มีค่าความเชื่อมั่นที่ .92 2) แบบบันทึกการกลับมารักษาซ้ำด้วยอาการของโรคซึมเศร้า ของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าภายใน 28 วัน หลังจากจำหน่ายผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล สร้างโดยพยาบาลของหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลแม่ข่าย (2550) 3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติผู้ดูแลผู้ป่วย ที่มีข้อความเหมือนกัน ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม และนำไปตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่าความตรงด้านเนื้อหา เท่ากับ .91 และค่าความเชื่อมั่นของผู้ป่วยที่ .93 ค่าความเชื่อมั่นของญาติผู้ดูแลผู้ป่วยที่ .97

ผลการศึกษาพบว่าผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่ได้รับการดูแลโดยใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าหลังจำหน่ายผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาล 1 เดือน พบว่ามีผู้ป่วยเพียง 1 คน มีความคุ้มค่าตัวตาย ไม่มีผู้ป่วยกลับมารักษาซ้ำภายใน 28 วัน หลังการจำหน่าย ระดับความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติผู้ดูแลผู้ป่วย พบว่ามีความพึงพอใจต่อการบริการ โดยใช้แผนการจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าอยู่ในระดับพึงพอใจ

ผลการศึกษานี้ แสดงให้เห็นว่าแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคซึมเศร้าของโรงพยาบาลแม่ข่าย จังหวัดเชียงใหม่ พัฒนาโดย พิมพ์ใจ พิธาคำ และคณะ (2551) มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการใช้ในโรงพยาบาลแม่ข่าย จังหวัดเชียงใหม่

Discharge planning for patients with depression is a process of care provided to patients from admission until discharge from a hospital. Discharge planning is also part of the health service system for patients hospitalized with depression.

This operational research aimed to study efficiency of discharge planning for patients hospitalized with depression, Maewang hospital, Chiang Mai province, by the interdisciplinary health team at Maewang hospital. They utilized the discharge planning for patients with depression at Maejchaem hospital, developed by Pimjai Pithakam and colleagues (2008). Data were collected from April to August 2009. The study populations were 8 patients with depression and 8 caregivers of patients with depression, hospitalized at Maewang hospital, Chiang Mai province and their relatives who received services of discharge planning for major depressive disorders. The Roger's innovation utilization framework (2005) was used in this study. Research instruments included: 1) Suicidal Evaluation Questionnaire developed by Tawee Tungsaeree and colleagues (2003), which received a content validity and reliability of .78 and .92, respectively, 2) a recording form for readmission rate of depression by depressed patients within 28 days after discharge, developed by inpatient department nurses, Maewang hospital (2007), 3) a Patients and Caregivers Satisfaction Survey developed by the researcher from a literature review, the survey was examined by 5 experts and received a content validity index of .91. The reliability of Patients Satisfaction Survey was .93 and Caregivers Satisfaction Survey was .97.

The results of the study at 1 month after discharge from hospital, after receiving services of discharge planning for patients with major depressive disorders, only one patient had suicidal ideas. No patients were readmitted within 28 days after discharge. The level of patient and relatives' satisfaction toward service using discharge planning for patient with depression was at a satisfactory level.

The results of this study indicate that the discharge planning for patients with depression of Maejchaem Hospital, Chiang Mai province developed by Pimjai Pithakam and colleagues (2008) is appropriate and feasible to use at Maewang hospital, Chiang Mai province.